

Etter paring

Noen hannhunder kan bli litt "høye" på det de har opplevd en stund etterpå; kanskje kan de være litt ekstra intense på tispene eller litt ekstra voldsomme i forhold til andre hannhunder. Som oftest varer ikke dette så lenge, men dette varierer. Har man mulighet, kan det være veldig hyggelig å ta seg en tur å hilse på valpene når de er født. Kanskje man allerede kan se litt av sin egen hund i de små nøstene.

Å vise interesse for valpene og følge dem litt videre er også interessant på flere måter. Hvis dette er hannhundens første kull, kan valpene si mye om hva som ligger i hannhunden av både positive og negative egenskaper. Og hvis kullet er et av flere vil kunnskapen fra dette kullet legges til kunnskapen fra tidligere kull. Dukker det opp sykdommer eller lidelser i kullet, eller utypisk eksteriør, bør dette registreres i clubregisteret på både hannhunden og tispas, slik at dette tas med i beregningen når man vurderer senere paringer.

Du som eier av en avlshund bør derfor se på hvert kull som blir født etter din hund, eller en av hans valper, som en kilde til kunnskap om hva han kan gi, både positivt og negativt. Hvert kull vil dermed kunne bidra til en enda bedre forutsetning for å vurdere den neste potensielle kombinasjon.



Kilder; "Når hunden skal bli pappa", Kooikern x/12)

Tips til hannhundeiere;

- Sjekk ut raseklubbens avlsanbefalinger når det gjelder helse, mentalitet og eksteriør
- Tenk nøye igjennom om din hund kan bidra med noe bra til rasen
- Vis gjerne fram hannhunden din på facebook, egen hjemmeside eller på konkurranser og utstillinger- det er viktige kilder for tispeeiere for det første glimtet av en aktuell hannhund.
- La hannhunden få noen år på seg til å vise hvem den er - Vi vet ikke helt hva som ligger i en hund før den er voksen, og kooikeren er ofte ikke voksen i hode og kropp før den er 3 - 4 år.
- Det er du som bestemmer om din hannhund skal brukes i avl eller ikke, og når. Du har lov å si nei og det er lov å be om mer informasjon om tispene.
- Gjør klare skriftlige avtaler med tispeeier angående økonomi og praktisk gjennomføring
- Hvis hannhunden er gammel, eller man vet at slekninger av hannhunden har vært sterile kan det være lurt å teste sædkvaliteten før man starter prosessen med paring
- Husk på at en hannhund ikke bør få for mange kull etter seg; ifølge føringer for avl max 5 kull (maks 25 valper) i Norge
- Ta kontakt med avlsrådet hvis du har spørsmål; nokoavlsraad@gmail.com



Hannhunder i avl - tips, råd og anbefalinger

Det kan være gøy å tenke på at ens egen hund skal bli pappa. Kanskje ønsker man seg en hund til, og gjerne vil ha et avkom etter sin egen hund, eller eller kanskje man bare synes det er stas at noen synes akkurat din hannhund har de kvaliteter som skal til. Avlsrådet oppfordrer hannhundeiere til å avlsgodkjenne sine hannhunder, for å bidra til rasens sunnhet og gjøre det enklere for oppdretterne å bruke forskjellige hannhunder i avl.

Denne folderen gir noen råd om hva du som eier bør tenke på når din hannhund skal gå i avl.

Før paring

Rasen har et sett med avlskrav som må være oppfylt før hunden brukes i avl. Disse føringene for avl vil til enhver tid finnes i oppdatert versjon på NOKOs hjemmeside; kooikerklubben.com eller du kan få dem ved kontakt med avlsrådet (nokoavlsraad@gmail.com). Det er også viktig å sette seg inn i RAS (rasespesifikke avlsstrategier) for Kooikerhund i Norge. Denne finnes også på NOKOs hjemmeside og hos NKK.

Noe som foreløpig ikke dekkes av noen test, er hundens gemytt; dette er det viktigste vi må vurdere før vi lar vår hannhund gå i avl. Har hunden noe å bidra med? Er den så bra at den kan tilføre rasen noe, eller er det bare jeg som eier som synes hunden er den fineste i verden? Det er viktig å være kritisk i denne prosessen. Avl er et sjansespill, men det hjelper mye at hannhundeieren allerede har en formening om hannhundens positive og negative sider.

Når hannhunden er klar for avl, kan den ”markedsføres” på mange måter; for eksempel gjennom kontakt med oppdretterne, utstillingsresultater, hjemmesider, og hannhundlister på oppdrettere sine hjemmesider, men det vil alltid være tispeeier som tar kontakt hvis hun synes din hannhund er interessant.

På dette punktet er det viktig at hannhundeieren også setter seg inn i stamtavlen til de potensielle valpene og til sin egen hund. Det er også en fordel å ha hilst på tispene før paringen. Sannsynligvis har oppdretter allerede tenkt nøye igjennom både eksteriør, helse, linjer og stamtavle, og det er oppdretter som har det formelle ansvaret. Men to hoder tenker ofte bedre enn ett. Kanskje du

vet om ting som ligger i linjene til din hund, for eksempel spesielt store eller små hunder, som tispeeieren ikke er klar over, dette gjelder både helse, lynne og eksteriør. Ofte kan hannhundens oppdretter være til hjelp her. I tillegg til helse, eksteriør og gemytt, som er de mest opplagte tingene å tenke på, vil vi i avlsrådet også oppfordre til å tenke på hva slags stamtavle valpene vil få, i forhold til hva som er vanlig her i Norge, og hvor mye hannens (og tispens) slektinger allerede er brukt i avl. Vi ønsker at valper som blir født skal ha potensial til å bidra i avlen i Norge videre, altså at de potensielt skal kunne pares med andre hunder også her i Norge. Husk at det er du som hannhundeier som bestemmer om hannhunden skal gå i avl, og hvilke tisper den eventuelt skal pares med. Det er fullt lov å si nei, og det er fullt lov til å be tispeeier om mer informasjon om tispene, attester for helsetester osv.

Man har sagt ja

Oppdretter informerer om sannsynlig paringstidspunkt på forhånd.

I ventetiden er det lurt å avtale det praktiske og økonomiske rundt paringen. Ved paring skal det finnes en paringsavtale som underskrives av begge parter, og begge parter skal ha et eksemplar. I avtalen skriver eierne under på hva slags pris som er avtalt for paringen, og om eventuelle omparinger ligger inne i prisen. Det er en fordel å være enige om pris og innhold i kontrakten på forhånd. Det er forskjellige måter å beregne pris for paring. En måte er å avtale en pris for hele paringen og valpene uansett antall valper. Dette kan for eksempel være prisen for en valp eller lignende. En annen måte kan være å

få en pris for selve paringen (ofte 10 % av valpeprisen) og en pris pr. valp som lever over 6 uker (eller annet valgt antall uker). Hvordan man vil gjøre det i hvert tilfelle avtaler de involverte seg imellom.

Stevnemøtet

Så kommer dagen hvor tispene får løpetid. Hvis tispeeier bor langt unna, kan det hende oppdretter får tatt en prøve av tispene slik at man vet omtrent det beste tidspunktet for paring. Man har som regel noen dager på å planlegge, men må kunne ta ting litt på sparket.

Det aller vanligste er at tispeeier reiser hjem til hannhunden. Noen hannhunder kan ha vanskelig for å prestere i fremmede miljøer, mens noen får det til uansett. Første gangen vet man ikke hvordan det går, og det er lurt å la hannhunden få ro rundt seg, og den tiden han trenger, slik at han ikke blir stresset.

Det beste er å få det til på ”den naturlige måten”, hvis ikke spesielle forhold (hensyn til tispene, lang avstand osv osv) tilsier noe annet. Det er derfor viktig at hannhunden blir gitt de beste forutsetningene for å ”få det til”. Noen ganger får man en paring i løpet av minutter, mens andre ganger tar det timer, kanskje dager før de får det til. Kanskje bruker også tispene litt tid på å bli klar. Husk at det er naturen vi jobber med.

Når paringen er overstått er også hannhundens arbeid gjort. Han kan slappe av, mens tispene og tispeeieren drar hjem for å vente. Hvis alt går som det skal, dukker det opp et kull med små valper om ca 2 mnd.